

Min beste venn

Fot. Thor Bach

Min beste ven

Av Emil Herje

*Jeg rusler og fisker langs vatnet og bekken
og er så velsignet aleine og fri.
Men sola har gått heim, og gufset og trekken
drar på seg no' luftig, bestemt på å bli. —
Og øløyken brer seg,
og myggen han ter seg
som eier han fribrev på kannibali.*

Vel —.

*Når dagen er over, vi tar fatt på kvelden,
— det roligste ordet for alt som er ro. —
Jeg samler opp tørkvist og nører på elden.
Timen er kommet for vennen min no.
Med vennen i sekken
jeg springer til bekken
og river i kaffe på begge oss to.*

Da —.

*Mens verden omkring oss den hutrer og sutrer,
jeg ligger og dupper og drømmer om deg.
Jeg drømmer om deg, du, som henger og putrer
så sotet og blåbrent av varme til meg. —
Hver evige sommer
i åra som kommer —
på gjensyn, du solsjel! jeg trenger deg, jeg.*